

Nekaj misli ob nedelji Dobrega pastirja

Četrta velikonočna nedelja ima v središču lik Jezusa, Dobrega pastirja. Ta dan je zaznamovan z molitvijo za nove duhovniške in redovniške poklice. Ko sem študiral teologijo, je še veljalo, da se število vstopov v semenišče ni drastično manjšalo. Danes se je to stanje zelo spremenilo in naše minoritsko semenišče je prazno. Gotovo je to stanje posledica zmanjšane rodnosti in močnega upada vernosti. Res pa je tudi, da je v primerjavi z obiskovalci bogoslužja število duhovnikov še vedno zadovoljivo in daje lažen občutek, da na tem področju ni krize.

Kaj pa ima ta uvod z majsko številko Zvona? Pred kratkim sem obhajal obletnico posvečenja in z vami želim deliti nekaj misli, ki me spremljajo že več let. Zato menim, da je o tem zelo koristno razmišljati skupaj.

Obletnica duhovniškega posvečenja ni zgolj izražanje hvaležnosti Bogu, ampak tudi priložnost za vprašanja, ki so povezana z duhovniškim poslanstvom. Pri vsakdanjem delu se večkrat srečujem z nostalgijo »polne cerkve«. Včasih slišim tudi željo, »da bi bilo vse spet kot nekoč«. S to željo se lahko celo poistovetim, saj bi lagal, če bi napisal, da si ne želim podobno. In vendar ta pobožna želja ne bo postala resničnost. V kakšnem precepu smo se znašli, da so naše želje in resničnost v tako močnem nasprotju?

Številne dejavnosti v župniji, delo s skupinami, srečanja, oratoriji, slovesnosti prvega svetega obhajila in birme, ves ta pastoralni aktivizem ... Vse to doživljam kot priložnost za oznanjevanje. Ali so vse te priložnosti v zadnjih dveh desetletjih upravičile to pričakovanje in optimistično upanje? To pričakovanje se zdi prav tako neuresničljivo – čeprav vse te dejavnosti sicer redno potekajo. Če zakramenta krsta in birme prejmemo le enkrat, se zakramenta spovedi in evharistije razvijeta šele s pogostim prejemanjem. Kljub temu zakramentov evharistije (obhajila) in spovedi ne poznamo.

Čeprav je sveta maša središče našega duhovnega življenja, tega preprosto nečemo razumeti. Tako obisk župnijskih aktivnosti (verouk, razna srečanja, skupine, dejavnosti ...) zasenči nedeljsko udeležbo pri sveti maši, da o zakramentu spovedi ne govorimo. Zato nerazumljivo vztrajamo pri obisku dejavnosti, nedeljsko mašo pa izpustimo iz urnika. Vztrajanje pri tem pastoralnem aktivizmu utemeljujemo z upanjem, da bo seme nekega dne vzkliko in se bodo udeleženci spomnili tega »dragocenega časa«. Generacije, od katerih to pričakujemo, so že skoraj v pokoju in seme, ki je bilo posejano v času vseh župnijskih dejavnosti, še ni vzkliko.

Večina kristjanov, ki so že prejeli zakramente uvajanja in so obiskovali župnijske aktivnosti, sploh noče več tja, kamor jih želi dušni pastir pripeljati, namreč k skupnemu obhajanju svete maše. Ali vidim preveč negativnega? Morda, toda vsako leto mojega službovanja mi to dejstvo potrjuje. Bi moral bolj gledati ljudi, ki mislijo resno, so dosledni in zvesti veri v Boga? Morda, vendar jih je vse manj.

Menim, da preveč podlegamo tradiciji in lažni tolažbi, da bo seme nekoč vzkliko, zato v sebi vzbujamo premalo hrepenenja ostati Božji. V naši župniji več kot devetdeset odstotkov ljudi ne pride k nedeljski maši, petinsedemdeset odstotkov niti na veliko noč. Zato je živ odnos z Bogom v življenju teh ljudi vse redkejši in duhovnikovo delovanje v župniji se spremeni v storitve, ki morajo biti »izvedene« na visoki ravni. Kljub starševskim obljubam pri krstu o verski vzgoji novokrščencev se večina teh otrok pri pripravi na obhajilo ne zna pokrižati niti zmoliti očenaša. Vendar gredo tisto leto vsi k obhajilu, čeprav ga večina družin ne razume ne prej ne pozneje.

Profesor zgodovine Cerkve na teološki fakulteti nam je na predavanjih večkrat rekel, da Sveti Duh vodi Cerkev. S tem se popolnoma strinjam in to me vsak dan tolaži. Vendar sem kot duhovnik in župnik vse pogosteje izvajalec tradicionalnih storitev posebej ob podeljevanju zakramentov uvajanja (krst, obhajilo, birma) in drugih »tradicionalnih« župnijskih aktivnosti. Menim, da s pogrevanjem jedi iz »dobrih starih časov« prav gotovo ne moremo obnoviti oziroma prenoviti nečesa, kar je bilo nekoč. Tako neprestano iščemo načine in ustvarjamo nove strukture, za katere pravzaprav ni ljudi, vernikov. Zdi se mi, da na vseh ravneh počnemo prav to: z vse manj duhovniki poskušamo ohranjati dozdajšnje stanje, kolikor dolgo je le mogoče, čeprav težnje že desetletja kažejo drugače.

To so resnična dejstva, s katerimi se težko sprijaznim ali pa se ne morem več sprijazniti. Sem morda postal duhovnik s prevelikim pričakovanjem, da bo vera v Boga znova postala pomembnejša? Pri skoraj sedemindvajsetih letih, ko sem bil posvečen v duhovnika, sem imel vsaj upanje. V devetnajstem letu duhovništva in dela na župniji je začelo to upanje precej bledeti. Vera, upanje, ljubezen. To so Božje kreposti. Zdi se mi, da upanja pričakujemo preveč. Vsaj na rajskem pragu bi živeli, ko bi v enaki meri udeleževali krepost ljubezni.

p. Cristian

Spomin

Tretjega junija 1472 so Turki požgali takratno predbaročno cerkev sv. Petra. Na ta dogodek nas spominja plošča, vzidana v pilaster desno od vhoda v cerkev.

ANNO 1472 DEN 3
IVNII IST DIESES GOT
TS HAUS S.PETRI ALS
PFARKIRCHEN DER STAT
LABACN VON DEM ERB
FEINDT CHRISTLICHES
NAMENS DEN TVRCKE
ABGEBRENT VND VE
RHERT WORDEN 1618

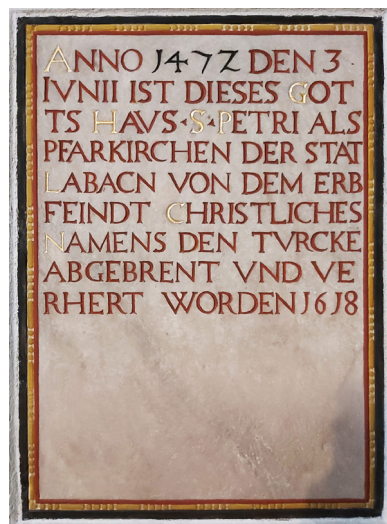

foto CB

Prevod

LETA 1472, 3. JUNIJA SO DEDNI SOVRAŽNIKI
KRISTUSOVEGA IMENA, TURKI, TO BOŽJO
HIŠO SV. PETRA FARNO CERKEV, MESTA
LJUBLJANSKEGA POŽGALI IN OPUSTOŠILI

Ploščo je dal vzidati takratni škof Tomaž Hren leta 1618 ob zaključku obnove cerkve. Na takratno cerkev nas spominjata le ta plošča in pa kamen – del stebra, ki je vgrajen v oltarno mizo.

Tomaž Globokar

Napovednik

- V mesecu maju bomo vsak dan ob 17.55 izpostavili Najsvetejše, molili rožni venec in litanije Matere Božje. Lepo vabljeni!
- V ponedeljek, 9. maja, bo po večerni sv. maši srečanje Karitas.
- V torek, 10. maja, bo po večerni sv. maši srečanje ŽPS.
- V soboto, 14. maja, bo v cerkvi pred večerno sv. mašo molitev v spomin na sv. Maksimilijana Kolbeja.
- V torek, 17. maja, bo po večerni sv. maši srečanje biblične skupine.
- V nedeljo, 15. maja, bo ob 9.00 v naši župniji slovesnost prvega svetega obhajila. Šest prvoobhajancev in njihove starše priporočamo v molitev.
- Župnijsko romanje na Avstrijsko Koroško bo 21. maja 2022. Cena romanja s kosilom in vstopninami je 59 evrov. Plakat je na oglasni deski. Prijave v župnijski pisarni.
- V četrtek, 26. maja, bo praznik Gospodovega vnebohoda. Sv. maše bodo po prazničnem razporedu: ob 7.00, 9.00 in 18.30.

foto AG

SVETE MAŠE: nedelja: 8.00, 9.00, 18.30
med tednom: 7.00, 18.30

URADNE URE: ponedeljek in četrtek: 16.00–17.00
torek, petek: 10.00–11.00

OBHAJILO NA DOMU starejšim in bolnikom: redno na prve petke v mesecu in po naročilu, posebej še pred prazniki.

Obiščete nas tudi na naslovu: <http://www.sveti-peter.si>.
Na tej strani najdete aktualne informacije, prav tako pa tudi Oznaniila in Šentpeterski zvon. Vabljeni k ogledu.